Lieta Nr. 1A73029220
ECLI:LV:ZRT:2020:1211.1A73029220.5.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020. gada 11. decembrī

Zemgales rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese L. Fogele, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, /pers. A/ sūdzībā par Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas (turpmāk – Jelgavas PPP) 2020. gada 23. marta lēmumu Nr. 3-04/69, un

konstatēja:

2020. gada 25. februārī Jelgavas PPP Satiksmes uzraudzības nodaļas inspektors Valsts amatpersona (turpmāk – amatpersona), pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 43.^{2} pantu, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 540495625 (turpmāk – protokols-lēmums) par to, ka 2020. gada 25. februārī plkst. 09.02 transportlīdzeklis *AUDI*, reģistrācijas numurs /numurs/, (turpmāk – *AUDI*) bija novietots stāvēšanai /adrese/, ceļa zīmes Nr. 326 darbības zonā, neievērojot 2015. gada 2. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 *"Ceļu satiksmes noteikumi"* (turpmāk – CSN) 121.11. apakšpunktā noteiktās prasības. Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktu, transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

Nepiekrītot amatpersonas protokolam – lēmumam, /pers. A/ to pārsūdzēja Jelgavas PPP (turpmāk – augstāka iestāde).

Ar augstākas iestādes 2020. gada 23. marta lēmumu Nr. 3-04/69 (turpmāk – lēmums Nr. 3-04/69) atstāts negrozīts amatpersonas protokols – lēmums, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Augstākas iestādes lēmumā Nr. 3-04/69 norādīti šādi apsvērumi.

Izvērtējot lietas materiāliem pievienotās notikuma vietas fotogrāfijas, redzams, ka transportlīdzeklis *AUDI* novietots stāvēšanai 326. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" ar papildzīmi Nr. 827 „Otrdienās no 8.00 līdz 12.00" darbības zonā, ko neapstrīd arī /pers. A/.

/pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktā, pierādīts ar amatpersonas protokolu - lēmumu un pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā uzņemtajām fotogrāfijām.

CSN 121.11. punktā noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326. ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā.

326. ceļa zīme "Apstāties aizliegts" ar papildzīmi Nr. 827 "Otrdienās no 8.00 līdz 12.00" ir uzstādīta pie Jelgavas Sv. Jāņa evaņģēliski luteriskās baznīcas, Jāņa ielā 1, Jelgavā (braucot no Pasta ielas). CSN 269. punkts nosaka, ka 326. zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 520. vai 556. zīmei "Apdzīvotas vietas beigas". Zīmes darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.). Nevienā normatīvajā aktā nav noteikts, ka 326. ceļa zīme tās darbības zonā būtu jāuzstāda atkārtoti.

No Latvijas APK 32. panta ir secināms, ka par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus ietvariem, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Apstākļi, kas saskaņā ar Latvijas APK 32. pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2006. gada 4. janvāra spriedumu lietā Nr. AA-987-06*).

/pers. A/ ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktu, kura sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā. Tādējādi atzīstams, ka likumdevējs imperatīvi ir noteicis, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktā, iestādei nav rīcības brīvības soda noteikšanā. Iestādei ir jāizdod konkrēta satura protokols - lēmums un jāuzliek personai administratīvais naudas sods četrdesmit *euro* apmērā. Tas nozīmē, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Proti, Jelgavas PPP darbiniekiem nav pienākuma vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru.

Augstāka iestāde secina, ka ir pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījusi Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu un pamatoti saukta pie administratīvās atbildības. Lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai piemēroto sodu atceltu.

Nepiekrītot augstākas iestādes lēmumam Nr. 3-04/69, /pers. A/ to pārsūdz pilnā apmērā Zemgales rajona tiesā, jo uzskata, ka izdarīto pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, tāpēc lūdz tiesu atcelt augstākas iestādes lēmumu Nr. 3-04/69 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, izsakot mutvārdu aizrādījumu.

/pers. A/ sūdzību pamato ar sekojošiem argumentiem.

Augstākas iestādes lēmumā Nr. 3-04/69 norādīts, ka, konstatējot attiecīgu pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju, proti, policijas darbiniekiem nav pienākuma vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru.

/pers. A/ nepiekrīt, ka, konstatējot attiecīgu pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru, tāpēc ar sūdzību vērsās augstākajā iestādē, lai tā izskatītu sūdzību objektīvi un vispusīgi, ievērojot tajā norādītos argumentus. Sūdzībā minētie argumenti nav vērtēti.

Ievērojot Latvijas APK 21. pantā noteikto, pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja ir konstatējami šādi priekšnosacījumi: 1) pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; 2) par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 *euro* 3) pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē Latvijas APK 32. panta otrajā daļā minētie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar Latvijas APK 22. pantā noteikto administratīvā soda mērķi.

Augstākai iestādei ar Latvijas APK 21. pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai Latvijas APK 32. pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir

nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu

Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (sk. *Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 12. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-15/2009 14. punkts*).

No tiesu prakses (kā piemērus minot: *Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 14. marta spriedumu lietā Nr. 142313412; Administratīvās rajona tiesas 2012. gada 14. decembra spriedumu lietā Nr. 142238112; Zemgales rajona tiesas 2019. gada 27. septembra spriedumu lietā Nr. 1A73023618; Tiesnešu disciplinārkolēģijas 2020. gada 17. janvāra lēmumu lietā Nr. D-2/2020*) izriet, ka gadījumos, kad transportlīdzekļi novietoti stāvēšanai, pārkāpjot noteiktos noteikumus, tiesa vērtē, vai atbilstoši Latvijas APK 21. pantam iespējams pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

Konkrētajā gadījumā pastāv apstākļu kopums, kuru dēļ minētais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu: pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; uzliktais naudas sods nepārsniedz tiesību normā noteikto naudas soda slieksni; automašīna netika novietota vietā, ka varētu kaut kādā veidā radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, jo tikai ar papildzīmi noteiktajā laikā, tas ir, četras stundas nedēļā automašīnu tajā vietā nedrīkst novietot; tajā dienā netika veikti kādi ceļu uzturēšanas, uzkopšanas darbi, kam automašīna varētu traucēt (nebija sniegs u.tml.). 2020. gada 25. februārī meitai no rīta bija paredzēts ārsta apmeklējums Rīgā, uz kuru devāmies ar vīra automašīnu, tādēļ aiz neuzmanības savu automašīnu atstāja iepriekšējā vakarā novietotajā vietā. Nekad iepriekš nav bijusi administratīvi sodīta, tai skaitā par pārkāpumiem ceļu satiksmē (autovadītāja apliecība no 2007. gada).

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses L. Fogeles 2020. gada 19. jūnija lēmumu pēc trūkumu novēršanas pieņemta /pers. A/ sūdzība par augstākas iestādes lēmumu Nr. 3-04/69 un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā, nosakot lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020. gada 11. decembrī un līdz 2020. gada 13. novembrim noteikts termiņš paskaidrojumu iesniegšanai, pieteikumu un lūgumu iesniegšanai.

Paskaidrojumi, lūgumi, pieteikumi no lietas dalībniekiem līdz noteiktajam termiņam nav saņemti.

Ievērojot AAL, kas stājās spēkā 2020. gada 1. jūlijā un spēku zaudēja Latvijas APK, Pārejas noteikumu 2. punktu, lieta tiek skatīta saskaņā ar Latvijas APK normām un pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu tiesa sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība ir pamatota un ir apmierināma, bet augstākas iestādes lēmums Nr. 3-04/69 atceļams un lieta izbeidzama, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai [..].

Saskaņā ar Latvijas APK 9. panta pirmo daļu, par administratīvo pārkāpumu atzīstama arī aiz neuzmanības izdarīta prettiesiska, vainojama darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību, un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

CSL 19. panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar CSN 2.27. apakšpunktu, stāvēšana ir (..) transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana, uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

CSN 121.11. apakšpunkts noteic, ka aizliegts novietot transportlīdzekli stāvēšanai ceļa zīmes Nr. 326 zonā.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktu par stāvēšanu 326. ceļa zīmes zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Konkrētajā gadījumā ir nepieciešams konstatēt vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai 326. ceļa zīmes zonā, papildzīmē norādītā laika ietvaros.

Amatpersonas protokolā-lēmumā fiksēts, ka 2020. gada 25. februārī plkst. 09.02 transportlīdzeklis *AUDI* bija novietots stāvēšanai Jāņa ielā 2, Jelgavā, ceļa zīmes Nr. 326 darbības zonā, neievērojot CSN 121.11. apakšpunktā noteiktās prasības, un, pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktu, nolēma transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) uzlikt naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Ar augstākas iestādes lēmumu Nr. 3-04/69 atstāts negrozīts amatpersonas protokols – lēmums, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Tiesa atzīst, ka augstākas iestādes lēmumā Nr. 3-04/69 ietvertais pamatojums par pārkāpuma apstākļiem ir pareizs un pilnībā pietiekams, augstāka iestāde ir vispusīgi un pilnīgi, atbilstoši Latvijas APK 243. un 244. panta prasībām, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, un izdarījusi pareizus secinājumus par /pers. A/ vainīgumu pārkāpuma izdarīšanā. Augstākas iestādes lēmumā Nr. 3-04/69 norādīti pārkāpuma faktiskie apstākļi un argumenti (motivācija), kas tos pamato. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktā paredzēta pārkāpuma esību, kas fiksēts amatpersonas protokolā – lēmumā.

Tā kā augstākas iestādes lēmumā Nr. 3-04/69 ietvertais pamatojums par pārkāpuma apstākļiem ir pareizs un pilnībā pietiekams, kā arī /pers. A/ amatpersonas protokolā-lēmumā fiksētos pārkāpuma apstākļus neapstrīd, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, kas noteic, "ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams", pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, neveicot izvērstāku argumentu izklāstu.

/pers. A/ nepiekrīt tam, ka pārkāpumu nav iespējams vērtēt kā maznozīmīgu, uzskata, ka ievērojot pārkāpuma apstākļus un raksturu, atbilstību Latvijas APK 21. pantā noteiktajiem kritērijiem, kā arī pārkāpējas personību raksturojošos datus, pārkāpumu iespējams atzīt par maznozīmīgu, atbrīvojot pārkāpēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tiesa atzīst, ka amatpersona protokolā-lēmumā nevarēja vērtēt piemērojamā soda apmēru un pamatoti noteica Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punkta sankcijā noteikto vienīgo iespējamā soda apmēru – 40 *euro*, jo, klāt neesot pārkāpējam, nevērtējot pārkāpēja personību un attieksmi pret izdarīto, nav iespējams vērtēt iespēju personas atbrīvošanai no atbildības.

Vienlaicīgi tiesa atzīst par pamatotiem /pers. A/ argumentus, ka augstākai iestādei bija pienākums vērtēt sūdzībā izteikto lūgumu attiecībā uz piemēroto sodu un iespēju pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, jo sūdzības izskatīšanas laikā ir iespēja grozīt sākotnēji pieņemto lēmumu un piemēroto sodu un Latvijas APK 21. pants piešķir iestādei izvēli izvērtēt, vai Latvijas APK 22. un 32. pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Līdz ar to tiesa atzīst par nepieciešamu vērtēt apstākļus, vai konkrētajā gadījumā saskaņā ar Latvijas APK 21. pantu iespējams /pers. A/ atbrīvot no administratīvās atbildības.

Ceļu satiksmē izdarītais administratīvais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ja pastāv Latvijas APK 21. panta otrajā daļā noteiktie obligātie priekšnosacījumi, tomēr, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai iestādei ir jāizvērtē Latvijas APK 32. panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, kā arī jāvērtē lietderības apsvērumi saskaņā ar Latvijas APK 22. pantā noteikto administratīvā soda mērķi.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 12. februāra spriedums lietā Nr. SKA-15/2009*).

Amatpersonas protokolā – lēmumā fiksētā situācija atbilst tiem kritērijiem, kas ļauj vērtēt, vai pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, vai nē. /pers. A/ pārkāpums ir saistīts ar stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu vietā, kur noteiktā laikā stāvēšana ir aizliegta.

Nav noliedzams, ka apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumi ir viens no izplatītākajiem administratīvo pārkāpumu veidiem, līdz ar ko tiesa uzskata, ka, lai šāda veida pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, ir jāvērtē arī pārkāpuma izdarīšanas iemesli un citi ar to saistītie apstākļi, kas kā vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai ir noteikti Latvijas APK 32. panta otrajā daļā – pārkāpēja personība, vainas pakāpe, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Pārkāpums izdarīts gaišajā diennakts laikā uz brauktuves, kur iespējama transportlīdzekļa apbraukšana. Lietā nav iegūtas ziņas, ka izdarītā pārkāpuma rezultātā ir iestājušās apgrūtinošas, traucējošas vai neatgriezeniskas sekas kādai trešajai personai vai viņas mantai. Par pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 *euro*.

No /pers. A/ paskaidrojumiem secināms, ka viņa atzīst savu vainīgumu pārkāpuma izdarīšanā, pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības un nebija nekavējoties novēršams, jo pārkāpējai bija jānogādā bērns pie ārsta, par ko lietā ir apliecinājums (skat. 6. lietas lapu). Lietā nav iegūtas ziņas, ka /pers. A/ ir bijusi administratīvi sodīta un tiesa arī šādus apstākļus no lietas materiāliem nekonstatē.

Tiesa nekonstatē /pers. A/ atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus, taču secināms, ka /pers. A/ ir sapratusi savas rīcības negatīvas sekas, un tiesai ir pietiekams pamats domāt, ka atbrīvojot pārkāpēju no administratīvās atbildības, tiks sasniegts Latvijas APK 22. pantā noteiktais mērķis, ka pārkāpēja šāda veida pārkāpumus turpmāk neizdarīs, ievērojot, ka nav konstatēti fakti, ka līdz pārkāpuma izdarīšanai /pers. A/ būtu bijusi likumnepaklausīga vai būtu bijusi administratīvi sodīta, vai pēc tam būtu izdarījusi jaunus pārkāpumus.

No minētā tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā saskaņā ar Latvijas APK 21. panta pirmo daļu ar augstākas iestādes lēmumu Nr. 3-04/69 konstatētais pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama, un Latvijas APK 22. pantā noteikto soda mērķi iespējams panākt, atbrīvojot /pers. A/ no atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu /pers. A/.

Līdz ar to, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu augstākas iestādes lēmums Nr. 3-04/69 atceļams un lieta izbeidzama.

Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz Latvijas APK 21. pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu tiesa

nosprieda:

1. Atcelt Jelgavas PPP 2020. gada 23. marta lēmumu Nr. 3-04/69.

2. Atcelt 2020. gada 25. februārī Jelgavas PPP Satiksmes uzraudzības nodaļas inspektora Valsts amatpersona ar protokolu - lēmumu Nr. 540495625 /pers. A/ piemēroto sodu 40 *euro* apmērā.

3. Atzīt /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11. punkta par maznozīmīgu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, izsakot /pers. A/ mutvārdu aizrādījumu.

4. Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams Zemgales rajona tiesas kancelejā – 2020. gada 11. decembrī.

Spriedumu 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L. Fogele